

[Holger K. Nielsen]

Jeg er også enig med industriministeren i – det første bygge- og anlægsdirektiv er fra 1971 – at vi principielt har haft problemet hele tiden.

Men jeg tror også, det er vigtigt, at vi tænker lidt fremad i disse EF indre marked-tider. Jeg er ikke i tvivl om, at det efter 1992 vil blive en langt større del af hverdagen her i Danmark, at vi vil se grænseoverskridende aktiviteter, som man kalder det. Så vi kan da godt vente og se, men hvorfor dog vente og se, hvis vi ved, det er et problem, der skal løses? Hvis vi får konkrete problemer – og vi kan faktisk godt komme ind i de problemer på Storebælt – så er det for sent efterfølgende at ændre licitationsloven. Vi er nødt til at tage højde for det allerede nu, hvis man skal kunne indbygge det i fremtidige udbud.

Det er jo ikke kun staten, det her drejer sig om, det er også kommunerne. Jeg vil finde det meget centralt, at alle kommuner får en klar opfattelse af, at de ikke skal kunne spekulere i social dumping, hvis de skal have lavet offentlige anlægsarbejder. Det er meget vigtigt, at vi fra Folketingets side gør det klart, at det kan man ikke, at vi gennem lovgivningen ændrer licitationsloven, således at vi i alle offentlige udbud kræver, at der skal være lige konkurrence.

Det er jo ikke kun de danske arbejdere, der har fordel af det her, det er også de danske entreprenører, fordi de ville stå i en ulige konkurrence, hvis udenlandske entreprenører kan byde på nogle arbejder på baggrund af meget lavere lønninger. Derfor er det meget centralt, også for danske entreprenører, at man får en ordening på disse forhold.

Og i og med at vi skal have en løsning, og at det ville være for sent, når vi står over for aktuelle problemer, så fatter jeg ikke, hvorfor vi skal vente. Hvorfor dog ikke tage fat på det allerede nu, hvis der ellers er en opfattelse af, at problemet skal løses?

Hr. Behnke gjorde meget ud af, om det så ikke betyder, at danske arbejdere skal ned på portugisiske lønninger, hvis de tager til Portugal. Hvis ellers hr. Behnke havde læst forslaget rigtig, ville han have vidst, at det her drejer sig om minimumsbestemmelser. Det er da muligt, at en dansk arbejder ville få portugisiske lønninger, hvis han tog til Portugal, men jeg tvivler på, at der er mange danske arbejdere, som vil tage til Portugal og få arbejde, hvis de skal nøjes med portugisiske lønninger. Det centrale er,

at de ikke skal kunne gå under de portugisiske lønninger.

Men i øvrigt drejer dette sig om danske forhold, det drejer sig om, at vi her i Danmark siger, at det er da o.k., at der kommer udenlandske entreprenører herop, og at de tager deres egne folk med, hvis de vil det, men det er en forudsætning, at de arbejder på helt samme vilkår som de danske arbejdere i overensstemmelse med den ILO-konvention, som hr. Svend Andersen nævnte, men som er lidt for begrænset i forhold til direktiverne, der har en bredere betydning. Det er det centrale i det her.

Derfor er jeg helt enig med industriministeren i, at vi skal undgå social dumping, og vi skal undgå, at vi kommer i den her situation. Det, som vi så er uenige med regeringen om, er, om vi skal gøre noget – det mener vi – eller vi bare skal lade stå til – det mener regeringen. Vi mener, det er en uklog holdning at indtage til det.

Hr. Lysholm Christensen nævner, at Kristeligt Folkeparti er imod på grund af spørgsmålet om eksklusivaftaler. Jeg må tilstå, jeg forstår ikke helt det argument. Vi har diskuteret det før, og jeg forstår ikke, at hr. Lysholm Christensen og Kristeligt Folkeparti bruger det igen. Vi stillede faktisk et spørgsmål om det i forbindelse med behandlingen af B 64. Det fremgår klokkerent af et svar fra Boligministeriet den 31. marts 1989 på spørgsmål 4, hvor Boligministeriet skriver følgende:

»Der sker derfor ikke nogen legalisering eller anerkendelse af eksklusivaftaler i den offentlige sektor gennem konventionen, dens ratifikation eller dens gennemførelse eller ved eventuel vedtagelse og efterlevelse af B 64.«

Regeringen svarer klokkerent, at der ikke gennem det her bliver tale om nogen legalisering af eksklusivaftaler, det har overhovedet ikke noget med det at gøre. Det har bare noget at gøre med, at udenlandske lønmodtagere og arbejdsgivere også skal overholde det, vi i Danmark er blevet enige om på arbejdsmarkedet. Det har ikke noget at gøre med, hvad det er for fagforeninger, der forhandler osv. Hvis Kristelig Fagforening har indgået en overenskomst med deres arbejdsgivere, så ligger der i det, at man også skal overholde denne overenskomst. Derfor har det argument ingen relevans i forhold til dette.

Det bedrøver mig virkelig, at Kristeligt Folkeparti igen fremfører dette argument. Rege-